

การสร้างรายการคำ

แหล่งที่มาของรายการคำ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยที่เกี่ยวกับแนวแบ่ง เขตภาษาไทยถิ่นกลางกับภาษาไทยถิ่นใต้โดยใช้ศัพท์เป็นเกณฑ์ ดังนั้นสิ่งที่จำเป็นสำหรับงานวิจัยนี้ก็คือรายการคำ ซึ่งแต่ละคำจะประกอบด้วยศัพท์ที่ภาษาไทยถิ่นกลางใช้แตกต่างกันไปจากภาษาไทยถิ่นใต้ และรายการคำเหล่านี้ควรจะเป็นรายการคำที่ได้รับการคัดเลือกรายการที่ดีที่สุด และเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในแบบสอบถาม เพื่อจะสัมภาษณ์ผู้บอกภาษาในบริเวณที่จะทำการวิจัย

เพื่อให้ได้มาซึ่งรายการคำที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้เริ่มต้นกำหนดรายการคำตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดรายการคำ

เนื่องจากผู้วิจัยมีความคุ้นเคยกับภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่นชุมพรมากที่สุด เพราะผู้วิจัยมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมศัพท์ที่ภาษาไทยถิ่นชุมพรใช้แตกต่างกันไปจากศัพท์ในภาษาไทยมาตรฐานโดยอาศัยรายการคำเปรียบเทียบกับภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาไทยถิ่น เพทกมัตร์ยี จังหวัดภูเก็ต ของ ไสว เรื่องวิเศษ¹ และพจนานุกรมภาษาถิ่นใต้²

¹ ไสว เรื่องวิเศษ "ระบบหน่วยเสียงในภาษาถิ่นคำมลเพทกมัตร์ยี คำเถอดกลาง จังหวัดภูเก็ต" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2520)

² วิทยาลัยครูสงขลา, พจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ (สงขลา: โรงพิมพ์เมืองสงขลา, 2520)

2. การแบ่งประเภทของหน่วยอรรถ

รายการคำที่ไกรรวบรวมไว้ในชั้นนี้มีทั้งสิ้น 527 หน่วยอรรถ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทตามความแตกต่างของศัพท์ที่ใช้ดังต่อไปนี้

2.1 หน่วยอรรถที่ศัพท์ในภาษาไทยถิ่นกลางแตกต่างไปจากศัพท์ในภาษาไทยถิ่นชุมพรทั้งศัพท์ หน่วยอรรถชนิดนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 214 หน่วยอรรถดังต่อไปนี้

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
1. กน	ทาย
2. กะพอง	น้อ
3. สิริบะ	หิว
4. เหล็กใบ	ทวย
5. ไหล	บา
6. อวัยวะ เพศชาย	ไซ
7. อวัยวะ เพศหญิง	ตุย
8. กะลา	พรก
9. ชั่ว	วิน
10. จาว	พวม
11. เป็ลือกมะพร้าว	พค
12. เข็มขัด	สายเอว
13. จี้	ล็อกเก็ต
14. ร่องเท้า	เกือก
15. ดิปลัก	ลค
16. สไบ	ผ้าพาดเฉียง
17. เปากางเกง	เชอ
18. กระจา	หวัค
19. กระจอน	กรอง
20. กระจาย	เหล็กชุก
21. กดอง	กบ
22. กะละมัง	โกม

ภาษาไทยถิ่นกลาง

23. กังหัน

24. โกรง

25. เขียง

26. จาน

27. ตะบัน

28. ตะหวี

29. เกา

30. ถังน้ำ

31. บินโก

32. ฟูก

33. เกราะ

34. พรา

35. ตะกอน

36. กระจา

37. กระจิน

38. กูญ

39. กำแย

40. ทาด

41. บัวบก

42. บานไม้อูโรว

43. ผกากรอง

44. ฝรั่ง

45. พักเขียว

46. พักทอง

47. ไมยราม

48. สะตือ

49. สามเสือ

50. กวดยกานี้

ภาษาไทยถิ่นชุมพร

ฉกฉม

ถวยถวน

ถวนเขียง

ถวย

ขน

หวักเหล็ก

อั้งเหลา

ถง

หื้อ

พีนอน

โตะโตะ

มีกงอ

ชี่หมน

ปอ

ถดเทก

ฉกฉิบ

ฉงฉง

โหนด

ฉกฉวน

สามเกื่อน

ช่ายคง

ชาม

ชี่พรา

น้ำเตา

หญ้างับ

เทรียง

ฉับพรุก

ถวยมังดา

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นบูรพา
51. เผือก	หัวบอน
52. มันแกว	หัวแปะก๊วย
53. แพร เชียงไฮ	สาว เชียงใหม่
54. กระแต	จอน
55. กระดัง	นกเสียะ
56. กะปุก	นกกุ๊ก
57. กางเขน	นกบินหลา
58. นกเถาแมว	นกพิทลพิท
59. ตะมก	มดคัง
60. แมลงปอ	แมงพี
61. จักจัน	เวียค
62. งูกะปะ	งูปากทองแดง
63. ตะเพียน	แมปลา
64. ไม้	พรวค
65. แมลงปอง	ทวยมัน
66. เบน	กวน
67. ใต (ทิต)	ปลาดหัวบอน
68. เหนือ (ทิต)	ปลาดคั้น
69. กั้นนี้	คอกำ
70. พอบคำ	มงมิง
71. พรูงนี้	คอเซา
72. มะรืน	คอรีอ
73. วันตอจากมะรื่อง	คอเรื่อ
74. 13.00 น.	คี่หนึ่ง
75. 1 ชม	คี่เจ็ด
76. ทอดมัน	ลูกจีน
77. กะปิ	เคย
78. ถวยฟู	หน้าขึ้น

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
79. ซาดะ เปาแบบไทย	ลูกบา
80. ซาดะ เปาแบบจีน	หนมเปา
81. ซนมผักบัว	จจน
82. ซนมใตไส	หนมกอม
83. ฉากาย	วนคำ
84. ปาทอง โท	จะโทย
85. กะแซ	น้ำหวาน
86. ทองขึ้น	กันพง
87. ทอง เสียบ	ชีวี
88. ปวักทอง	เจ็บพง
89. ปวักกีรมะ	เจ็บหัว
90. ผกผัน	พริน
91. มาเดเรีย	ไซปาง
92. หุก	ตค
93. กระชิบกระชาบ	ทพี
94. กีน	จวน
95. กระเสือกกระสน	แตก
96. กรี๊ด	หวาก
97. ไค	ยิก
98. ไกว	เว
99. กาว	ยาง
100. กดอด	เก็ก
101. ซโมย	ลัก
102. ซยะแขยง	พองชน
103. ซวาง, ปา	ซัด
104. ซวิด	ทอ
105. (น้ำ) ซัง	กิง
106. (ถัก) ซาก	แหก

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
107. เขิน	รุน
108. รด	เถรา, ถา
109. กลอง	อึก
110. คะยั้นกะยอ	เยียน
111. ฝัดกอด	แกน
112. งวง	ทาวนอน
113. เจอ	ปลิน
114. ฉายไฟ	สอง
115. ถาง (ขา)	ฉีก
116. เหยย	บอก
117. ขอน	ทัย
118. ขุม	หยม
119. วาง	ตั้ง
120. กา (กริยาของผู้ชาย)	ชุย
121. ค้มอย่างเร็ว	มิก
122. คุ	แฉ
123. (น้ำ) เคือก	พลึง
124. กอน	ดก
125. รั้งแก	ทอแย
126. (หนาม) กำ	แพง
127. กำหนิ	วา
128. กี่ลึงกา	ชวิกตง
129. เตะ	เทา
130. ทะเจน	วอกลึง
131. เถอโอด	เขื่อน, ไล
132. ทัย	เพง
133. แพง	ตกตุก
134. เตะ	ดก

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นบูร
135. เ้า	พา
136. หมบ	หับ
137. เปื่อ (อาหาร)	เอื่อม
138. (ฝน) ปรอย	คิงคอก
139. ประคอง	บุง
140. ประคิมส์	ทำ
141. ประชค	ทำแคก
142. ปดบ	อูก
143. ปดก	ลิด
144. เปื่อบ	เซระ
145. ผล	ออก
146. เผา	หมก
147. หับ	ฝาน
148. สีน	รี้ก, ราก
149. รองไห	รำ
150. ระแวง	สงสัย
151. คิง	รัง
152. กำหนัก	อาก
153. รืบ	แทย
154. คบ	อะ
155. คอเลี่ยน	โย
156. ละโมบ	โอบ
157. โลงอก	หวางหู
158. สรวงไซ	สากราย
159. สะพาย	แกร
160. ส้ารอก	แหวะ
161. ส้าเร็จ	จบ
162. หอย, ผูก	แขวน

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
163. หาย	สูญ
164. หิว	เนื่อย
165. อิจฉา	หึ่งสา
166. เอะอะ	ฉาว
167. อุมเขาสะเอว	เกี้ยว
168. (พระ) เจ็บ	อาพาธ
169. (พระ) ตาย	ก๊ับ
170. ทำวัตร	สวดมนต์
171. มุบ	มูบี่
172. กรูบ	ดูย
173. กลมกล่อม	ทรอย
174. ฝืน	แกบ
175. กะโหลกกระแตก	เหยะ
176. กะเวียบกะราด	เพรื่อ
177. คำขำ, ทน	ซั๊บ
178. (พื้น) เก	งาง
179. (ผลไม้) คีบ	แก
180. กลอน	ทลลหลิก
181. กอด	กัว
182. ฉลาด	ปักญา
183. (ผล) ไม้รัก	ไมธ่า
184. ซั๊บ	เอื้อค
185. กัจจริก	ออรอ
186. กระหนึ	ซึ่เหนียว
187. (น้ำหยก) คิง	ผก
188. ทย, โทนก	โจง
189. นา เกสียค	โหระ
190. มอຍ	เรื้อย

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
191. เรียบ	เหมอ
192. จะเอี้ยก	เฝียบ
193. (ขาว) สุกๆกิมๆ	ตบถิม
194. ทงอย เทงา	ยงยอ
195. ทม	ขาว
196. ทาม	เลื่อม, พอง
197. ถม เต	กะเด
198. นอยมาก	ตีถ
199. ปัจจุบัน	อญเกรง
200. ทบถๆ	เหมบๆ
201. เมื่อไร	คอหรือ
202. อยางไร	พริอ
203. โกอ	แก
204. จาก (ไหน)	แก
205. ฝ่าย	ปลาก
206. พวง	ตถ
207. แปลง (นา)	บึง
208. ผด, ใบ, ฟอง, ลูก	หน่วย
209. ปารา	เปรว
210. มาอานนำพระ	มาอั้งสะ
211. สิบง	จัวร์
212. กระทบ	หน้า
213. กำมะถัน	สพรรณ
214. หวย	เบอร์

2.2 หน่วยอรรถที่ศัพท์ในภาษาไทยถิ่นกลางแตกต่างไปจากศัพท์ในภาษาไทยถิ่นชุมพร เฉพาะบางส่วน หน่วยอรรถชนิดนี้สามารถแบ่งได้ออกเป็น 5 กลุ่มตามลักษณะความแตกต่างของส่วนประกอบของศัพท์ ดังต่อไปนี้

2.21 หน่วยอรรถที่ศัพท์ในภาษาไทยถิ่นชุมพรมีพยางค์บางพยางค์แตกต่างไปจากศัพท์ในภาษาไทยมาตรฐาน มีจำนวน 102 ศัพท์ดังต่อไปนี้

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
1. ไชคั้น	ลูกคั้น
2. คูนหู่	ทองหู่
3. กาง เกงโน	กาง เกงลิง
4. ผากากเอว	ผารักพัก
5. ผาเช็ดตัว	ผาชนหน
6. ผาโพกศีรษะ	ผาโพกหัว
7. ผาโสร่ง	ผาดง
8. เสื้อยึก	เสื้อย่น
9. กระกิง	ลูกกิง
10. กระสุน	ลูกสุน
11. เขมา	เขมาไฟ
12. กระเจียบ	ลูกเจียบ
13. กระชาย	หัวชาย
14. กระพอน	ลูกพอน
15. กระทอม	ใบทอม
16. กระพ้อ	หัวพ้อ
17. กระทุ	ลูกโท
18. กระเพรา	ใบเพรา
19. กลวยหมุ่สัง	กลวยมุ่สัง
20. กระเจด	ผักเจ็ด
21. ตะเกียน	คนเกียน

ศัพท์ไทยถิ่นกลาง

22. แทงโม
 23. ถั่วสิสง
 24. ทองกวาว
 25. นอยโหนง
 26. พะเนียง
 27. พุกซอน
 28. พุกตาน
 29. มะกด้า
 30. มะกอก
 31. มะกรุก
 32. มะขวิด
 33. มะขาม
 34. มะเขือ
 35. มะเขือขื่น
 36. มะคัน
 37. มะเคื่อ
 38. มะตุม
 39. มะนาว
 40. มะปราง
 41. มะปริง
 42. มะเฟือง
 43. มะไฟ
 44. มะม่วง
 45. มะม่วงหิมพานต์
 46. มะระ
 47. มะยม
 48. มะลิ
 49. มะแวง

ศัพท์ไทยถิ่นชุมพร

- แแทงวีน
 ถั่วคกิบ
 ทองหลาง
 นอยหนัง
 ดูกเนียง
 คอกพุก
 โฟตาน
 ตากด้า
 ดกกอก
 ดกกรุก
 ดกขวิด
 สมขาม
 ดกเขือ
 ดกเขือหั้น
 ดกคัน
 ดกเคื่อ
 ดกตุม
 สมนาว
 ดกปราง
 ดกปริง
 ดกเฟือง
 ดกไฟ
 ดกม่วง
 มวงเส็กลอ
 ดกระ
 ดกยม
 คอกลิ
 ดกแวง

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
50. ละมุด	ลุดมุด
51. ส้มอ	ลิกหมอ
52. สลอบค	สมทลอบค
53. สวาค	ลิกหวาค
54. สายหยด	สาเหด
55. หญาเงาฐ	หญาเกรบ
56. ตะแบก	กนแบก
57. กระจาบ	นกวาบ
58. กระจี้	ปลาคี้
59. กระจั้น	นกเถิน
60. กระจ่าง	นกว่าง
61. กระจับ	ปลาบับ
62. กระจับ	แมงพรว
63. ฉลาม	ปลาลฉลาม
64. ตะขาบ	เข็บขาบ
65. ตะนอย	มกนอย
66. ทหารา (แมลง)	แมงหมาบา
67. กวางจันทร์	พระจันทร์
68. กวางอาทิตย์	พระอาทิตย์
69. ตะวันตก	ปลากตก
70. ตะวันออก	ปลากออก
71. มะเือง	คอเือง
72. เมื่อกี้	แต่กั้น
73. เมื่อกวาน	แตควา
74. วานขึ้น	แตชื้อ
75. กะที้	น้ำที้
76. แกงไก่ปลา	แกงชื้อปลา
77. ไข่เจียว	ไข่ทอก

ภาษาไทยถิ่นกลาง

78. ถ่วงถอก

79. น้ำพริก

80. กดวยแขก

81. กะละแม

82. ขนมเกดียว

83. ขนมจอกจอก

84. วาวมัก

85. วาเวี้ยวแคง

86. วาเวี้ยวบึง

87. ไช้จ๊ก

88. ไช้กริม

89. เกี้ยวจกราน

90. เหมม

91. ระเงอ

92. คายทญา

93. เคียงสา

94. ลูกชิ้น

95. แดงฤทธิ

96. ตั้งทา

97. รุกง

98. กดเกี้ยว

99. คาฟาง

100. ทังหมก

101. แดกรอน

102. บุงขาว

ภาษาไทยถิ่นชุมพร

หนอดัว

น้ำขุม

กดวยทอด

กั๊นแม

หมมเซือก

หมมจอกแทน

คมกดวย

เหนียวกวน

เหนียวยาง

เป็นหวัด

ไชน้ำ

ชีกราน

เหมมตา

เจ๊ก

ถางทญา

รส

ยกชิ้น

ทำฤทธิ

ทำทา

รุกง

กดแตก

คาฝา

ทังเพ

แดกรก

โมขาว

2.22 หน่วยอรรถที่ก่พทในภาษาไทยถิ่นชุมพรและภาษาไทยมาตรฐาน มีจำนวนพยางค์ไม่เท่ากัน โดยมากภาษาไทยถิ่นชุมพรจะมีจำนวนพยางค์น้อยกว่า หน่วยอรรถชนิดนี้มีจำนวน 174 หน่วยอรรถคือ

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
1. กระจก	คอง
2. กระจุก	คูก
3. กระจเาะ	เพาะ
4. กระจโหลก	โหลก
5. ไชมัน	มัน
6. จมูก	หมูก
7. กั้งจุมก	คั้งหมูก
8. ทวาร	วาร
9. ลำไส	ไส
10. ลูกกระเคือก	ลูกเคือก
11. สะค้อ	ค้อ
12. สะโพก	โพก
13. สะเอา	เอา
14. เสนประสาท	เสน
15. กระจที่	ที่
16. แขนง	แขนง
17. เมตึก	เมตึก
18. กระจจับบึง	บึง
19. กระจเป่าถ้อ	เป่าถ้อ
20. นาคีกา	นากา
21. ผ่าจุงกระเบน	ผ่าโจง เบน
22. ลูกกระพรวน	ลูกพรวน
23. ลูกประคำ	ลูกคำ
24. กระจโงม	โงม

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นสุพรรณ
25. กระเชอ	เชอ
26. กระเซา, กระกร่า	เซา, กร่า
27. กระถาง	ถาง
28. กระทง	ทง
29. กระทะ	ทะ
30. กระบะ	บะ
31. กระบอง	บอง
32. กระเป่า	เป่า
33. กระโปรง	โปรง
34. ตะแกรง	แกรง
35. ตะจุ่มพุก	จุ่มพุก
36. ตัน	น
37. บันไค	ไค
38. พะอง	อง
39. กระคาน	คาน
40. กระกาย	กาย
41. กระเป็อง	เป็อง
42. สั้งกะสี	สังสี
43. กระจุก	จก
44. กระคังงา	คังงา
45. กระพังโหม	พาโหม
46. กระทังหัน	ทังหัน
47. กระพอ	พอ
48. กระอวม	อวม
49. ตัน	ตัน
50. ชาวโพค	โพค
51. ตะมวง	มวง
52. ตะโก	โก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นสุพรรณ
53. ตะกอ	กอ
54. ตะเกียน	เกียน
55. ตะไกร	ไกร
56. ตะบองเพชร	บองเพชร
57. ตะลิงปลิง	ลิงปลิง
58. ตะลุมพอก	ลุมพอก
59. ประคู้	คู้
60. มะพร้าว	พร้าว
61. ยางพารา	ยาง
62. สะเคา	เคา
63. สะกอ	กอ
64. โหระพา	โหพา
65. กระจง	จง
66. กระรอก	รอก
67. วรรณเข	เข
68. วรรณี่	นี่
69. ตะกวด	กวด
70. ตะพาน้ำ	พาน้ำ
71. ปลาเนื้ออ่อน	ปลาโตน
72. แฉงหัว	ฉงหัว
73. ทองฟ้า	ฟ้า
74. ตะเค	เค
75. พุกหัส	หัส
76. หดู	หดู
77. มะโรง	โรง
78. มะเส็ง	เส็ง
79. มะเบ็ย	เบ็ย
80. มะแม	แม

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
81. ระกา	กา
82. ยี่สิบ เอ็ด	ยี่บ เอ็ด
83. สามสิบ เอ็ด	สามเอ็ด
84. ขนมหีบ	หนมจิ้น
85. ขนมโก	หนมโก
86. ชาวทมิฬกโยน	หนมทม
87. สังขยา	สังหยา
88. ชาวหลาม	หลาม
89. อหิวาต์	หิวาต์
90. กระโจน	โจน
91. กระดอก	ดอก
92. กระชาก	ชาก
93. กระเค็ม	เค็ม
94. ละอาย	อาย
95. กระคูกกระกิก	คูกคิก
96. กระเคี้ยก	เคี้ยก
97. กระคูก	คูก
98. กระทบ, ทน	ทบ, ทน
99. กระทง	ทง
100. กระทีบ	ทีบ
101. กระเทา	เทา
102. กระแอม	แอม
103. กากกะเน	เน
104. ขมิบ	หมิบ
105. หยบ	หยบ
106. ขยาย	หยาย
107. เข็กลดาบ	หลดาบ
108. ปรักบี้	คืบ

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
109. ดดอง	หลอง
110. ฉนะ	นะ
111. กัณฑ์	กัณฑ์
112. ตะกรุม	กรุม
113. ตะเพิก	เพิก
114. ตะแกง	แกง
115. ดาก	ดก
116. ดอน	ดอน
117. ดอม	ดอม
118. ดาดก	ดาดก
119. ดดำ	ดดำ
120. ดดง	ดง
121. นิมนต์	มนต์
122. บรรทุก	ทุก
123. มากหมาง	หมาง
124. ประกบ	กบ
125. ประกบ	กบ
126. ประเคน	เคน
127. ประเคิม	เคิม
128. ประทุ	ทุ
129. ผสม	ผสม
130. เหยอ	เหยอ
131. พัน	พัน
132. พยักหนา	ยักหนา
133. พยุง	ยุง
134. ระวัง	วัง
135. ละเมอ	เมอ
136. ละดาย, เลาะ(ผา)	ดาย

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
137. ดะแดง	แดง
138. สงม	หงม
139. สนุก	หนุก
140. สล็ก, สะกัก	หล็ก
141. สะกิก	กิก
142. สะกง	กง
143. สะกค	กค
144. สะทอน	ทอน
145. สะเทือน	เทือน
146. สะบัก, สัก	บัก
147. แสยะ	แฮย้ง
148. สะอิก	อิก
149. กระจงกระจัง	กุงก้ง
150. กระจวมกระจยม	ควมเตียม
151. กระจโงกระจเตง	โงงเตง
152. กระจรุงกระจริง	รุงริง
153. โขเซ	เซ
154. ทดก	หลดก
155. กระจกม	กม
156. อนัก	หนัก
157. ทอดอย	ทอ
158. ทาทาง	ทา
159. ฝรั่ง	หรั่ง
160. แสลง	แฮลง
161. ครอบ	หรอย
162. อะไร	ไร
163. ทะลาย	ลาย
164. เทวกา	เทกา

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
165. พัทธสีมา	พัก
166. รัศมีประกก	รัศก
167. หมอกรองน้ำพระ	หมอกกรอง
168. ออกพรรษา	ออกญา
169. กุกิ	กุก
170. ลินประสีว	ลินสีว
171. ตะกั่ว	กั่ว
172. ตะราง	ทราง
173. กั่วโป	โป
174. สะพาน	พาน

2.23 หน่วยอรรถที่ศัพท์ในภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่นชุมพร มีจำนวนพยางค์ไม่เท่ากัน และมีเสียงในพยางค์ไม่เหมือนกัน หน่วยอรรถชนิดนี้ มีจำนวน 5 หน่วยอรรถ คือ

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
1. บิดหมาต	บีหมาต
2. กระปลกกระ เปลี่	พดกแพด
3. ชะมุกชะมอม	มอมแมม
4. คาศปัตร	กาปัตร
5. พิสม.	ซึกหมอน

2.24 หน่วยอรรถที่ศัพท์ในภาษาไทยมาตรฐานมีพยางค์น้อยกว่าศัพท์ ในภาษาไทยถิ่นชุมพร หน่วยอรรถชนิดนี้มีจำนวน 4 หน่วยอรรถ คือ

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
1. แกว	จอกแกว
2. เข็น	หั่นเข็น
3. ดอง	ดองแด
4. ประขาว	ตาผาขาว

2.25 หน่วยอรรถที่ศัพท์ในภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่นชุมพร มีเพียงพยางค์เดียว แต่มีรูปสระหรือรูปพยัญชนะแตกต่างกัน หน่วยอรรถชนิดนี้มี จำนวน 28 หน่วยอรรถคือ

ภาษาไทยถิ่นกลาง	ภาษาไทยถิ่นชุมพร
1. ยาง	ยุม
2. เถาะ	โถง
3. หัก (ไข่)	เหือก
4. โง	โม
5. จิม	จุม
6. ก	กั้ง
7. มัน	บอง
8. ฟึ่ง	พลอย
9. เฝียบ (เรือ)	เฝียบ
10. เพลง	เพลี่ย
11. ฟูบ	อุม
12. ย้ำ	เหยียบ
13. ยน, ยับ	ทยก
14. สวม	โส
15. กรอม	เกรียม
16. แกรีน	กราก
17. ขน	ขน
18. กร่า	เกรง
19. กอຍ	หนอย
20. จอง	มอญ
21. ฉน	ฉน
22. ชน	กน
23. เซอ	เรอ
24. นิม	นวน

ภาษาไทยถิ่นกลาง

ภาษาไทยถิ่นชุมพร

25. เมื่อก

เลือก

26. หมาก

ม่วง

27. โนน

นุ่น

28. เสื่อ

สาค

3. การคัดเลือกหน่วยอรรถ

หลังจากที่ไคแบ่งหน่วยอรรถออกเป็นประเภทต่างๆ ครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัย
ไคเลือกหน่วยอรรถออกมา 120 หน่วยอรรถ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

3.1 เลือกหน่วยอรรถที่เห็นว่ามี ความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดระหว่าง
ศัพท์ในภาษาไทยถิ่นกลางกับภาษาไทยถิ่นชุมพร ส่วนมากมักจะเป็นหน่วยอรรถที่ไค
มาจากข้อ 2.1

3.2 หน่วยอรรถที่ไคเลือกนี้ผู้วิจัยไคคำนึงถึงความเหมาะสม ความ
ประหยัด และความสะดวกในการซักถามเจ้าของภาษา นอกจากนี้ยังคำนึงถึงหน่วย
อรรถที่สามารถใช้ประกอบการประกอบการซักถามไคควย เพื่อให้ผู้บอกภาษาไคเข้าใจ
หน่วยอรรถเหล่านี้ไคชัดเจนยิ่งขึ้น

หน่วยอรรถทั้ง 120 หน่วยอรรถไคแก่

1. กะลา	10. มานไมรุโรย	19. มะเขือ
2. ข้าว (ผัดไม้ว)	11. เผือก	20. มะม่วง
3. เปลือกมะพร้าว	12. พักเซียว	21. ถังอก
4. กระจดิน	13. พักทอง	22. แตงโม
5. กุน	14. มันแกว	23. ผรั่ง
6. คำแย	15. ไมยราบ	24. มันเทศ
7. ตาล	16. สายเสื่อ	25. มันสำปะหลัง
8. บัวบก	17. ข้าวโพค	26. มะละกอ
9. ผกากรอง	18. ถั่วลิสง	27. แมคองปอ

28. แมงป่อง	57. เขียง
29. ตะมก	58. ถังน้ำ
30. กางเขน	59. เนิน
31. ปลาตะเพียน	60. ถิ่นนี้
32. ปลาเนื้ออ่อน	61. พรงนี้
33. ปลาทราย	62. มะรึ้นนี้
34. กะปิ	63. พลบก้า
35. ทอดมัน	64. ทองขึ้น
36. ขนมผักกัว	65. ปวดทอง
37. ขนมใส่ไส	66. ทองเสีย
38. ปาทองโก	67. ตั้งกรรภ
39. ชาวถนนัก	68. นก
40. วุ่นเส้น	69. ไชมาเดเวีย
41. เจากวย	70. ไล
42. เสื่อ	71. ไทว
43. กำมะถัน	72. ขวิก
44. ไฟฉาย	73. ซาก
45. เกราะ	74. (น้ำ)ทิ้ง
46. เข็มซัก	75. ฝักคอก
47. อีปดติก	76. กว
48. สไบ	77. กู
49. ปิ่นโต	78. ขึ้น
50. งอบ	79. กู
51. ตะหวี	80. ทอน
52. กระชอน	81. คีคอง
53. กระถาย	82. เบื่อ
54. กัดอง	83. ปอก
55. กะดะมั่ง	84. เป็นหวง
56. กังหัน	85. ดน

86. อุมเขาสะเอว	104. ตะบัน
87. รีม	105. ตะกอน
88. เป็อน	106. สวรรค์
89. หิว	107. ตลยคิง
90. ไมชัก	108. ทหาเจ้าชู
91. เป็อโร	109. (หนาม) คำ
92. (นา) แปลง	110. โกล
93. ปาชา	111. กลิ่นไส
94. บิดตมาม	112. ลิน
95. มุหรี	113. ฟนตั้ง เถา
96. เท็กไน	114. รอนน้ำ
97. ละเอียก	115. จักจี
98. ประชก	116. ปอน
99. กักจวิต	117. กูระจักกระจาย
100. นิม	118. กน
101. หวย	119. หัวปสี่
102. หัน	120. ชาวเหี้ยวแกง
103. โลงถก	

4. การทดสอบรายการคำ

เนื่องจากหน่วยบรรดที่ใดกำหนดขึ้นนี้ เป็นการกำหนดจากศัพท์ที่ใช้ ในภาษาไทยถิ่นชุมพร ดังนั้นจึงมีการทดสอบหน่วยบรรดเหล่านี้ 3 ครั้งด้วยกัน คือ

4.1 การทดสอบหน่วยบรรดครั้งที่ 1 ทำขึ้นเพื่อทดสอบดูว่าหน่วย บรรดทั้ง 120 หน่วยบรรดที่มีหน่วยบรรดไวยากรณ์ที่ศัพท์ที่ใช้ทั่วไปในภาคใต้ และ ศัพท์ใดที่ใช้เฉพาะถิ่นชุมพร โยคนำหน่วยบรรดทั้งหมดในรายการคำไปสอบถาม ศิวแทนเจ้าของภาษาในจังหวัดต่างๆในภาคใต้ที่มาทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ จำนวน 6 คน คือ

1. นางเพ็ญประภา คุวิชรานนท์ จ.ตรัง
2. นางหทัยา สุขปุดตพันธ์ จ.พัทลุง

- 3.นางมณฑา สุทธิแสง จ.สุราษฎร์ธานี
- 4.นางศิริพร พรางแสงทอง จ.ภูเก็ต
- 5.นายทิว เลข พิทักษ์วงศ์วิทยา จ.สงขลา
- 6.นายอดิศักดิ์ ไอบรรกาจจนกุล จ.นครศรีธรรมราช

หลังจากที่โคตรตรวจสอบกับ เจ้าของภามาเหล่านี้แล้ว เพื่อความแน่นอนว่า หน่วยอรรถเหล่านี้มีศัพท์ไทยถิ่นใต้ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ให้ตัวภาคใดจริง ๆ ผู้วิจัยจึงใช้ พจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ มาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

โดยการตรวจสอบทั้ง 2 วิธีนี้ปรากฏว่าหน่วยอรรถทั้ง 120 หน่วยอรรถ มีหน่วยอรรถที่กินส่วนใหญ่ในภาคใต้จริง ๆ อยู่ 102 หน่วยอรรถ แต่ผู้วิจัยไม่ได้ ักหน่วยอรรถที่เหลือทิ้งไป เพราะเห็นว่าเป็นหน่วยอรรถที่เจ้าของภามาในจังหวัด ทั้งสองที่จะทำการวิจัยใช้ สันนิษฐานต่างกัน

สำหรับหน่วยอรรถจำนวน 18 หน่วยอรรถที่พบในไทยถิ่นใต้มีชื่อเฉพาะ ใต้บางบริเวณในภาคใต้ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ในรายการคำไคแก

1. "กระถิ่น"	ตอเทศ
2. "ยถากรอง"	ยายกง
3. "บานไมรุโรย"	สามเกื่อน
4. "มันแคว"	หัวแปะก๊วย
5. "ขาวโพคอง"	ตีโพค
6. "มะเขือพวง"	ลูกแวง
7. "มะม่วงหิมพานต์"	ม่วงเข็ดล่อ
8. "ถั่ววงอก"	หน่อถั่ว
9. "ขนมใส่ไส้"	ขนมกอม
10. "ปลาตะเพียน"	แมปลา
11. "ไฟลาย"	เกียงแกบ
12. "เกราะ"	โหดโชะ

1. วิทยาลัยครูสงขลา, พจนานุกรมภาษาถิ่นใต้ (สงขลา : วิทยาลัยครูสงขลา,

13. "งอม"	หมวก
14. "สน"	อะ
15. "เมื่อน"	เซวอะ
16. "บุหรี"	สุบยา
17. "เหล็กไน"	ทวย
18. "ตอยกิง"	เฆาะแฆะ

4.2 การทดสอบหน่วยวรรณคดี 2 ทำขึ้น เพื่อค้นหาหน่วยวรรณคดีทั้ง 120 หน่วยวรรณคดีที่มีศัพท์ไทยถิ่นกลางในทางไปจากรายการคำ โดยการนำรายการคำไปสอบถามตัวแทนเจ้าของภาษาในกรุงเทพฯและจังหวัดใกล้เคียงกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวน 3 คน คือ

1. นางปราณี กัณภิมย์ จ. กรุงเทพฯ
2. นางสาวสุนาว มนต์ขลัง จ. เพชรบุรี
3. นางสาวศศิยา สารการ จ. ประจวบคีรีขันธ์

ผลปรากฏว่ามีอยู่ 2 หน่วยวรรณคดีที่แยกออกมาจากที่ 2 และ 3 ไตรศัพท์ในภาษาไทยถิ่นกลางแตกต่างไปจากที่ใกล้เคียงให้ไว้ในแบบสอบถาม คือ

- สายเสื่อ ญ้อออกภาษาไรเสื่อหมอบ
- นา 1 แผลง ญ้อออกภาษาไรนา 1 กระพง

4.3 การทดสอบหน่วยวรรณคดี 3 เป็นการทดสอบประสิทธิภาพของหน่วยวรรณคดี การซักถามและอุปกรณที่ไ้ทำไ้ว่าคำพ้อที่ไ้จะไร ใ้เก็บข้อมูลไ้หรือไ้ โดยการนำหน่วยวรรณคดีในรายการคำทั้งหมดรวมทั้งอุปกรณที่ไ้จะไรจริง ๆ ในการเก็บข้อมูลไปสอบถามเจ้าของภาษาซึ่ง เป็นตัวแทนของจังหวัดที่อยู่ในบริเวณที่เก็บข้อมูลและจังหวัดใกล้เคียงจำนวน 6 คนดังนี้

1. นางสาวสุนาว มนต์ขลัง จ. เพชรบุรี
2. นางสาวศศิยา สารการ จ. ประจวบคีรีขันธ์
3. นางปราณี กัณภิมย์ จ. กรุงเทพฯ
4. นางกิมเสียม ทองมาก จ. สุราษฎร์ธานี
5. นางศุติพร สาระคุณ จ. ชุมพร
6. นางสาวราภรณ์ ลิ้มปัทม์ จ. ชุมพร

ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์เป็นที่น่าพอใจ หน่วยวรรณคดีและอุปกรณที่ไ้มีประสิทธิภาพที่พ้อที่ไ้จะนำไ้ไปใ้เก็บข้อมูลจริง ๆ ไ้